

MANIFESTACIÓ

L'independentisme estén la mà a l'eix social que es rebel·la contra el TC

Sobiranistes i entitats sortiran avui al carrer plegats per reivindicar que no es retallin els drets

SARA GONZÁLEZ
BARCELONA

La societat catalana segueix estant en plena ebullició. Des de la sentència del Tribunal Constitucional que va escapar l'Estatut, bona part de la ciutadania s'ha situat al capdavant d'un moviment que empeny cap a la construcció d'un nou estatut que permeti a Catalunya una emancipació en l'àmbit nacional, però també social. El procés que inicialment va néixer pivotant sobre l'eix identitari i el sentiment d'ofensa pel menyspreu rebut de les institucions espanyoles es va engruixir primer posant sobre la taula els greuges econòmics que pateixen els catalans i la reivindicació del dret a decidir. Ara, però, els partidaris de la independència són conscients que l'única via per assolir una majoria en un hipotètic referèndum és reforçar també l'eix social i la idea que la construcció d'un nou estat és també una oportunitat per millorar el sistema.

L'expressió de la comunió –si més no circumstancial– entre les dues idees es visualitzarà aquest diumenge al carrer en la manifestació que porta per lema “Els drets no se suspenden”, on sobiranistes i entitats socials aniran de bracet per protestar contra els vetos sistemàtics del TC a les lleis aprovades pel Parlament per pal·liar les desigualtats. El detonant va ser la impugnació de la llei 24/2015 de mesures urgents per

afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica que el Constitucional encara no ha admès a tràmit. Els sindicats UGT, CCOO i Intersindical-CSC, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (Confave), l'ANC i Òmnium són el motor de la convocatòria, un grup impulsor heterogeni que recull el perfil que es vol traslladar al procés constituent. També hi haurà representants de la Taula del Tercer Sector, de la plataforma Pobresa Zero o de SOS Racisme.

Àmplia representació política

Aquesta transversalitat es tradueix també en una implicació de la majoria de partits de l'espectre polític català. El Govern estarà representat pel vicepresident Oriol Junqueras i els consellers Neus Munté i Raül Romeva. També hi assistirà la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i representants de CDC, ERC, PSC, CUP, En Comú Podem, ICV i EUiA. El politòleg Jordi Muñoz fa el següent diagnòstic: “L'hegemonia dins del sobiranisme s'ha anat desplaçant cap a l'esquerra”. Aquest viratge que empeny a una confluència entre la qüestió nacional i la social s'explica, segons ell, pel fet que CDC “està en crisi”, ERC en auge i la CUP més forta que mai a les institucions. A partir d'aquest escenari en el qual el Govern s'ha vist empès a reforçar la seva agenda social, Muñoz subratlla que una part important del sobiranisme co-

Suma
Els partidaris d'un nou estat viren a l'esquerra per seduir els 'comuns'

Vigència
El procés iniciat el 2010 es manté viu pivotant més enllà de l'eix nacional

Transversal
Membres del Govern, CDC, ERC, PSC, CUP i En Comú Podem aniran a la marxa

incideix en l'anàlisi que per assolir una majoria de vots cal seduir els comuns, és a dir, l'espai de confluència de l'esquerra alternativa format per Podem, Barcelona en Comú, ICV i EUiA. L'oposició activa del PP i dels aparells de l'Estat a la possibilitat que Catalunya faci polítiques socials facilita l'aproximació d'ambdues parts.

Els independentistes no volen desapropiar aquest context per teixir complicitats, mentre que també els comuns són conscients que gràcies al fet de tenir aliats a Madrid que defensen el referèndum desporten simpaties en una part del sobiranisme català i fan forat en la centralitat. El filòsof Josep Ramoneda fa notar que, si bé a l'inici es va donar per fet que amb un PSC més dèbil que mai i allunyat de la centralitat seria ERC qui ocuparia el buit que els socialistes deixaven com a partit referent de l'esquerra, “des del moment que els republicans s'alien amb CDC, queda un buit que és el que aprofita Barcelona en Comú”, explica Ramoneda.

Un discurs que ha anat mutant

Si bé el punt de partida del procés sobiranista es pot situar en aquella primera manifestació del juliol del 2010 contra el Tribunal Constitucional amb l'aleshores president José Montilla al capdavant, la situació excepcional en la qual s'ha situat Catalunya ha anat pivotant sobre tres eixos per allargar-se en el temps: l'identitari, l'econòmic i el social. “Els partidaris de la indepen-

dència estan ampliant l'àmbit de la reivindicació i així el procés s'allarga. Ja no és només la desconexió, sinó com incorporar més gent al moviment”, argumenta Ramoneda. El politòleg Roger Buch creu que justament per aconseguir aquest objectiu l'independentisme “ha anat adaptant el seu discurs de greuge contra l'Estat” i l'ha transformat en “l'oportunitat de construir un país diferent”, una fita que enllaça directament amb el procés constituent.

Aquesta tangent s'ha dibuixat, matisa la politòloga Tània Verge, perquè en realitat l'independentisme dels últims anys no ha tingut mai “una base purament identitària”. La recentralització i l'actuació de les institucions espanyoles davant les aspiracions catalanes ha ajudat a carregar de raons els sobiranistes, que, explica Verge, han entès que els elements econòmics, socials i nacionals són “indestruïbles” i que l'estat propi no s'ha d'entendre com una finalitat en si mateixa sinó com “un instrument per fer un nou país socialment més just”.

La manifestació que arrenca aquest diumenge al migdia des d'Urquinaona serà una primera fotografia per mesurar el grau de connexió entre el sobiranisme, l'esquerra alternativa que defensa el referèndum sense encara posicionar-se i les entitats socials. “Serà un espai simbòlicament molt important per posar en evidència que per poder garantir la dignitat i llibertat de les persones l'avanç en la sobira-

EL BITLLET

El procés serà social o no serà

Aquesta és la conclusió a què han arribat tots els actors que impulsen el procés cap a la independència un cop constatat el límit dels dos milions de vots assolits el 27-S. ¿I d'on surt aquests sostres de vidre? Curiosament aquests dos milions de persones coincideixen amb les que afirmen que tenen el català com a llengua inicial segons l'Idescat, un 31% de la població, de manera que la correlació és bastant clara. És cert que després n'hi ha 300.000 més que s'identifiquen amb el català i el parlen habitualment, de manera que arribem als 2,3 milions que van votar el 9-N. L'única manera que té l'independentisme de créixer, doncs, és penetrar encara més en el 55% que té el castellà com a llengua inicial i el 47,5% que el parla habitualment. És a dir, que el procés serà social o no serà.

DAVID MIRÓ
SUBDIRECTOR

Amb l'Estatut va començar tot

El Constitucional ha dictat 49 sentències contra Catalunya des del 2010

NÚRIA ORRIOLS
BARCELONA

La sentència contra l'Estatut referendat per la ciutadania catalana representa el tret de sortida del procés sobiranista. És en aquell 10 de juliol del 2010 quan per primera vegada més d'un milió de persones surten al carrer per reclamar el dret a decidir amb el lema "Som una nació, nosaltres decidim". Des d'aquell moment el Tribunal Constitucional (TC) s'ha convertit en un mantra per a la política catalana: segons l'informe sobre la conflictivitat entre l'Estat i les comunitats autònomes que emet el ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en els últims sis anys el TC ha dictat fins a 49 sentències en contra de les decisions de la Generalitat –incloent recursos d'inconstitucionalitat i conflictes de competència– i actualment té pendents de resoldre fins a 19 impugnacions de lleis del govern espanyol.

El Constitucional ha dilapidat no només les accions relacionades amb el procés sobiranista sinó que la majoria són plets per qüestions d'àmbit sectorial que han permès a l'Estat guanyar pes competencial en detriment del Govern i, per tant, aprofundir en un procés de recentralització. Bona part dels litigis que havia resolt el TC abans de l'efervescència del procés sobiranista tenien a veure amb impostos, normalment recollits a les lleis d'acompanyament dels pressupostos, decrets i resolucions en l'àmbit de la justícia i l'organització del sistema educatiu, la promoció econòmica, l'urbanisme o la creació d'impostos. No és fins al 2013, després de la primera declaració de sobirania al Parlament, que el tribunal anul·la la resolució parlamentària que defineix Catalunya com un subjecte polític amb dret a

Des del 2013 la conflictivitat entre la Generalitat i el govern espanyol ha anat 'in crescendo' pel procés i les vies que busca el Govern per tenir més recursos. ACN

decidir i s'aguditza una conflictivitat institucional que s'ha enquistat.

L'activitat s'intensifica en els preparatoris del procés participatiu del 9 de novembre, en què el TC no només dicta inconstitucional la llei de consultes no referendàries i el decret de convocatòria de la consulta, sinó que també declara il·legal el procés participatiu que acaba derivant en una votació popular de més de dos milions de persones (pel qual estan investigats l'expresident Artur Mas, l'exvicepresidenta Joana Ortega i l'exconsellera Irene Rigau). Més endavant, després de les eleccions del 27-S, també ha acabat fulminant la declaració rupturista que considerava "deslegítim" el TC.

Si bé el TC ja ha emès gairebé mig centenar de sentències des del veredict de l'Estatut, encara té pendent

Acumulació
El tribunal té encara 19 impugnacions que estan pendents de resoldre

de resoldre fins a 19 impugnacions (16 recursos d'inconstitucionalitat i 3 conflictes de competència), entre les quals hi ha la legalitat del Comissionat per a la Transició Nacional i la conselleria d'Afers Exteriors.

Un actor més del procés

Però el tribunal no només ha incidit en qüestions de sobirania sinó que ha tingut incidència en la captació de recursos per part del Govern i en mesures per pal·liar la crisi: ha resolt contra noves figures impositives com l'impost sobre dipòsits bancaris i sobre establiments turístics, ha impedit la captació de funcionaris de l'Estat per a la Hisenda catalana i ha suspès les accions contra la pobresa energètica. El TC és un actor a qui se li augura un paper clau en l'últim tram del procés.

Fins a una seixantena d'ens s'han afegit al nucli promotor de l'acte, format per sindicats i entitats socials, veïnals i sobiranistes. LAURA GÓMEZ

nia de Catalunya resulta fonamental per a una àmplia varietat de col·lectius", considera Verge. Ara bé, caldrà veure, avisa Buch, quin és el relat que s'imposa entre una amalgama tan complexa després de la trobada reivindicativa. ¿El govern del PP és el culpable? ¿O bé el Constitucional i el mateix govern espanyol independentment de quin partit governi? És en aquest punt on els independentistes, almenys ara amb un Podem en auge, tindran més difícil el joc de seducció.

Paquets
Creuers
Circuits
Costes
Destinacions
Vols
Hotels

Perú, país de tesoros amagats
descobreix-lo amb logitravel.com

PERÚ HISTÒRIA I NATURALESA ESSENCIAL
CIRCUIT DE 9 DIES
Visitant: Puno, Cusco, Lima, Valle Sagrado, Machu Picchu y Arequipa.

PERÚ I AMAZONES AL COMPLET
CIRCUIT DE 12 DIES
Visitant: Lima, Cusco, Machu Picchu, Iquitos.

Preus per persona en habitació doble, vàlids per a determinades dates de 2016. Inclou: estada a l'hotel i origen indicat, taxes i impostos, vols d'anada i tornada des de Barcelona. Consulta les condicions d'aquesta promoció a la nostra web. Preus subjectes a revisió d'acord amb l'ÍNDICE 1/2007. Agència de viatges en línia amb el CIBAL 471.